N°. 148. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 26 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 15 cents voor den regel, bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 24 JUNIJ.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 124.) *BESLUIT van den 9den Junij 1852, wijzigende sommige artikelen van dat van den 21sten Augustus 1838 (Staatsblad n°. 29), waarbij het bestaan der Nederlandsche Bank wordt verlengd en bevestigd.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op het adres van President, Directeuren en Commissarissen der Nederlandsche Bank, houdende verzoek, dat, krachtens art. 49 van het Octrooi en Reglement, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 21sten Augustus 1838 (*Staatsblad* n°. 29), eenige artikelen van dat Reglement veranderd en gewijzigd mogen worden;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Finantien, van den 5den Junij 1852, n°. 104 G. S., uitgebragt nadat door hem de kamers van koophandel en fabrieken van de steden *Amsterdam* en *Rotterdam* te dezer zake zijn gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan, goed te keuren de voordragt in het opgemelde adres vervat, en dienvolgende te bepalen, dat de hierna gemelde artikelen van het Octrooi en Reglement voor de Nederlandsche Bank, vervat in het Koninklijk besluit van den 21sten Augustus 1838 (*Staatsblad* n°. 29), worden veranderd en vervangen door de volgende bepalingen:

Art. 17. Onder het verbod, in het voorgaand artikel uitgedrukt, wordt echter niet begrepen het muntmateriaal, als waaromtrent zal kunnen worden gehandeld als in art. 21 is bepaald, zoo als ook daarvan wordt uitgezonderd het geval, dat de directie raadzaam mogt kunnen achten, om de onderpanden van beleeningen, waarvan de aflossing gebrekig is gebleven, bij de wettige realisatie van zoodanige onderpanden aan te koopen, tot vermijding van schade voor de Bank.

Nog is van gezegd verbod uitgezonderd het reserve-fonds, dat zal mogen belegd worden in nationale schuld, hypotheken en actien der Bank, waarvan de renten of uitdeelingen onder de algemeene inkomsten der Bank zullen worden opgenomen.

De aankoop van actien der Bank zal echter niet mogen plaats hebben, dan wanneer zij verkrijgbaar zijn voor of beneden de waarde, op de laatste balans aan dezelve toegekend.

Art. 18. De Bank zal vermogen te beleenen op inschrijvingen in de grootboeken der nationale schuld, hetzij op de originele inschrijvingen zelve, hetzij op de certificaten daarvan uitgegeven of nog uit te geven, en bij de directie geviseerd; voorts op alle andere binnenlandsche en buitenlandsche effecten, obligatien, schuldbrieven en actien, alsmede op provinciale, plaatselijke en polderobligatien en dergelijke, deze laatste naar den koers, welke des noods zal bepaald worden door de makelaars met de taxatien voor het regt van successie belast, en verder op roerende goederen, producten, gefabriceerde en ongefabriceerde waren en koopmanschappen, hier te lande liggende, en onder de bewaring en het bestuur der directie wordende gedeponeerd en gebragt; des echter niet langer dan telkens voor den tijd van drie maanden, en daarop doende zoodanige voorschotten als de directie raadzaam zal oordeelen.

Art. 19. Van alle beleeningen worden uitgesloten, en onder geenerlei voorwendsels zullen moeten worden beleend, gelijk zulks aan de Bank expresselijk wordt verboden bij deze: alle onroerende goederen, behalve ter belegging van het reserve-fonds, alle schepen, en voorts alle effecten, schuldbrieven, obligatien of credieten ten laste van, en actien of aandeelen in banken, Oost- of West-Indische handels-societeiten, assurantie-, fabriek- of landbouwsocieteiten, en alle andere bijzondere compagnieschappen, maatschappijen en corporatien, die buiten het Rijk of deszelfs overzeesche bezittingen zijn opgerigt of bij vervolg van tijd mogten worden gecreëerd, van welken aard of natuur dezelve ook zouden mogen zijn.

Art. 38. Directeuren moeten op den dag hunner in-functie-treding op de registers der Bank bekend staan als eigenaars in het fonds voor eene kapitale som van f 15,000 of vijftien actien elk, die ook vervolgens gedurende den tijd hunner functien van hunne rekening niet zullen kunnen worden afgeschreven of getransporteerd.

Art. 47. Op den eersten van elke maand geschiedt in de *Staats-courant* van wege de directie opgave van het bedrag der omloopende bankbiljetten, der gezamenlijke saldo's van rekeningen-courant en der aan de Bank toebehoorende munt en muntmateriaal.

Jaarlijks wordt tevens met de aankondiging van het dividend, de stand van het kapitaal en van het reserve-fonds der Bank openbaar gemaakt.

Het doen van meerdere openbare mededeelingen wordt aan het oordeel der directie, in overleg met commissarissen, overgelaten.

Behoudens de uitzonderingen, uit bovenstaande bepalingen voortvloeijende, wordt de stipte geheimhouding omtrent alle zaken de Bank of particuliere ingezetenen betreffende, en meer bijzonder omtrent de escomptes, beleeningen en rekeningen-courant, het aandeel of fonds der respective deelhebberen op de registers der Bank en alle andere particuliere transactien, bij deze aan den President, de Directeuren, den Secretaris, de Commissarissen, mitsgaders aan alle onderhoorigen en geëmploijeerden der Bank, ten sterkste voorgeschreven en aanbevolen, ieder voor zooveel hem aangaat.

Onze Minister van Finantien is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 9den Junij 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *negentienden* Junij 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad n°. 126.) *BESLUIT van den 14den Junij 1852, houdende voorschriften omtrent de ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffien en hunne bezoldigingen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 16den Mei 1852;

Overwegende, dat de bezoldigingen der ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffien, krachtens art. 105 2de lid der provinciale wet, uit 's Lands kas worden betaald;

dat die bezoldigingen derhalve volgens art. 61 der Grondwet door Ons moeten worden geregeld;

dat het, te dien einde, noodig is algemeene voorschriften omtrent die ambtenaren en bedienden te geven;

Gezien de Koninklijke besluiten van 26 Junij 1824 n°. 93 en 25 Mei 1846 n°. 66;

Gelet op art. 34 2de lid der provinciale wet;

Gelet op Ons besluit van 20 Januarij 1851 n°. 7, waarbij het bevelen der uitgaven betreffende het provinciaal bestuur, voor zooveel het Rijksbestuur is, aan de Gedeputeerde Staten, onder het beleid en de verantwoordelijkheid van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, is opgedragen;

Den Raad van State gehoord (advies van den 4den Junij 1852 n°. 6);

Gezien het rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 11den Junij 1852,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De ambtenaren bij de provinciale griffien zijn verdeeld in:
commiesen of hoofden van afdeelingen;
adjunct-commiesen der eerste klasse;
adjunct-commiesen der tweede klasse;
eerste klerken;
tweede klerken.

Art. 2. De bedienden bij de provinciale griffien zijn verdeeld in:
bodes;
concierges;
vaste knechts.

Bode en concierge staan in rang gelijk.

Art. 3. De bezoldiging der ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffien is niet hooger, noch lager dan voor elken rang in de bij dit besluit gevoegde tabel is bepaald.

Zij wordt, binnen de bij deze tabel gestelde grenzen, door de Gedeputeerde Staten, onder goedkeuring van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, voor elken ambtenaar of bediende bepaald.

Art. 4. Er kunnen buitengewone beambten en bedienden bij de provinciale griffien worden benoemd.

Zij erlangen geene vaste aanstelling.

Hunne bezoldiging wordt op de in art. 3 voorgeschrevene wijze bepaald.

Duurt hunne dienst minder dan een jaar, dan wordt hunne bezoldiging bepaald naar evenredigheid tot hetgeen zij, volgens de in art. 3 bedoelde tabel, in een jaar zouden genieten.

Art. 5. De Gedeputeerde Staten geven van elke door hen gedane benoeming van een ambtenaar of bediende bij de provinciale griffie, al gaat zij niet met verandering van bezoldiging gepaard, terstond kennis aan het Departement van Binnenlandsche Zaken.

Zij doen dit insgelijks, wanneer zij zoodanigen ambtenaar of bediende hebben geschorst of ontslagen.

Art. 6. De tegenwoordige ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffien behouden, zoo hunne bezoldiging het in de bij dit besluit gevoegde tabel voor hunnen rang bepaalde maximum te boven gaat, die bezoldiging zoolang zij in hun rang blijven.

Zij erlangen, zoo hunne bezoldiging lager is, dan het voor hunnen rang bepaalde minimum, dit minimum eerst wanneer de geldmiddelen het veroorloven.

Art. 7. Het Koninklijk besluit van 26 Junij 1824 n°. 93 is ingetrokken.

Dat van 25 Mei 1846 n°. 66 is op de ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffien niet meer van toepassing.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat aan het Departement van Finantien, aan den Raad

van State en aan de Algemeene Rekenkamer in afschrift medegedeeld en in het *Staatsblad* geplaatst zal worden.

Het Loo, den 14den Junij 1852.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Uitgegeven den *negentienden* Junij 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

TABEL bedoeld in art. 3.

Ambtenaren.	Zuid- en Noordholland.		De overige provinciën.	
	Maximum.	Minimum.	Maximum.	Minimum.
Commies	f 2,000	f 1,500	f 1,500	f 1,200
Adjunct-commies der eerste klasse	1,500	1,000	1,200	900
Adjunct-commies der tweede klasse	1,000	700	900	600
Eerste klerk	700	500	600	400
Tweede klerk	500	300	400	200
Buitengewoon beambte.	300	100	200	50
Bedienden.				
Bode, concierge. . . .	700	400	600	300
Vaste knecht.	400	200	300	150
Buitengewoon bediende.	200	100	150	50

Behoort bij Koninklijk besluit van den 14den Junij 1852 (*Staatsblad* nº. 126).

Mij bekend,
De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Bij besluit van 20 Junij jl., nº. 56, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1º. aan de na te melden officieren bij de rustende schutterij in de provincie Zuidholland, op hun verzoek, eervol ontslag te verleenen, te weten:

1ste district, 1ste bataillon, 1ste compagnie, aan *E. G. J. Stuart*, als 2de luitenant, wegens verandering van woonplaats;

3de compagnie, aan *L. Kivit*, als 2de luitenant;

5de compagnie, aan *J. van der Bas*, als 1ste luitenant;

2de bataillon, staf, aan *J. van 't Hoff*, als 2de luitenant-kwartiermeester, op grond van art. 64 der gemeentewet;

2º. bij de rustende schutterij in de provincie Zuidholland te benoemen:

1ste district, 1ste bataillon, 1ste compagnie, tot kapitein *J. Cambier*, thans 1ste luitenant;

tot 1sten luitenant *J. A. M. Prijn*, thans 2de luitenant;

tot 2de luitenants: *J. C. Stuart* en *R. J. Groll*, thans schutters;

3de compagnie, tot 2de luitenants, *J. E. van den Andel* en *H. Gautier*;

4de compagnie, tot 1sten luitenant *J. Prins* Jzn., thans 2de luitenant;

tot 2den luitenant *N. Prins*, thans schutter;

5de compagnie, tot kapitein *C. Rijkée* Azn., vroeger kapitein bij dezelfde compagnie;

tot 1sten luitenant *G. Oosterling*, thans 2de luitenant;

tot 2den luitenant *P. H. C. van Noorden*;

3de district, 1ste bataillon, staf, tot officier van gezondheid der 2de klasse dr. *A. F. van Wieringen*, thans schutter;

tot officier van gezondheid der 3de klasse *S. E. Stewe*, thans schutter;

tot 2den luitenant-kwartiermeester *A. G. Smits*;

1ste compagnie, tot kapitein *C. Hoogwinkel*, thans 1ste luitenant;

tot 1sten luitenant *A. C. van Aelst*, thans 2de luitenant-kwartiermeester;

tot 2de luitenants: *J. A. van der Kop*, thans schutter, en *J. Weggeman Guldemont*;

2de compagnie, tot kapitein *T. J. den Hartog*, thans 1ste luitenant bij de 4de compagnie;

tot 1sten luitenant *C. H. Boonders*, thans 2de luitenant bij de 3de compagnie;

tot 2den luitenant *J. H. van Marle*, thans schutter;

3de compagnie, tot 1sten luitenant *G. C. van Aelst*, thans 2de luitenant bij de 4de compagnie;

tot 2den luitenant *J. C. Diemont*, thans schutter;

4de compagnie, tot kapitein *H. Paling*, thans 1ste luitenant bij de 2de compagnie;

tot 1sten luitenant *J. A. Montijn*, thans 2de luitenant;

tot 2de luitenants: *J. Brust* Jzn. en *W. J. T. van de Kasteele*, thans schutters;

2de bataillon, tot majoor kommandant *L. W. Varossieau*, thans kapitein bij de 3de compagnie van het bataillon.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 18den Junij 1852, nº. 8, is benoemd tot vice-president bij het provinciaal geregtshof in Noordholland mr. *J. M. van Maanen*, thans raadsheer in hetzelve hof.

Bij Zijner Majesteits besluit dd. 18 dezer, nº. 74, is benoemd tot commissaris van politie te Amsterdam mr. *B. J. Muller*, thans advocaat aldaar, en plaatsvervangend kantonregter te Nieuwer-Amstel.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 20sten Junij 1852, nº. 60, is benoemd tot notaris te Lisse, arrondissement Leyden, *Samuel Magnet Hummel*, candidaat-notaris te Delft.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

In de zitting van het Wetgevend Ligchaam van eergisteren is het rapport der door de kamer benoemde commissie tot voorbereidend onderzoek der begrooting van staatsinkomsten voor 1853 ingediend: het is, naar gemeld wordt, meer nog dan het rapport over de begrooting van uitgaven, in eenen geest van onafhankelijkheid en zelfs hier en daar van tegenkanting tegen het gouvernement gesteld.

Eergisteren was voor de openbare beraadslaging over de staatsbegrooting, die gisteren moet aangevangen zijn, nog slechts één redenaar ingeschreven om over de voordragt in haar geheel het woord te voeren, namelijk de heer de Kerdrel, een legitimist. Men verwachtte derhalve dat alleen over bijzondere artikelen en niet over de algemeene staatkunde des gouvernements eene ernstige discussie zoude plaats hebben.

— In 1849 werd door de Wetgevende Vergadering, met goedvinden van het ministerie, eene commissie uit haar midden benoemd om onderzoek te doen naar den staat der Fransche oorlogsvloot en naar de middelen om dien te verbeteren. De commissie werd zamengesteld uit 15 leden, die allen òf in zeedienst geweest òf door hunne betrekkingen en eigen nasporingen met de aangelegenheden der marine bekend waren; zij werd bekleed met de noodige magt om alle personen en stukken, waarbij zij inlichting zoude kunnen vinden, te raadplegen; en na meer dan twee honderd zittingen gehouden en in de onderscheiden zeehavens des lands alles in oogenschouw genomen te hebben, maakte zij een uitvoerig rapport op, waarvan thans, na eenige vertraging door de gebeurtenissen van de maand December ll., het grootste deel, twee boekdeelen uitmakende van zeven honderd bladzijden elk, van regeringswege openbaar gemaakt is. De *Constitutionnel* zegt van dit rapport het volgende: » De enquête was het gevolg van de bij velen bestaande meening, dat onze zeemagt in een zeer gebrekkigen staat was; doch zij heeft de zekerheid gegeven, dat wij van onze vloot in oorlogstijd goede diensten mogen verwachten. Men kan haren tegenwoordigen toestand met dien tijdens den laatsten oorlog niet vergelijken: zooveel is er in de laatste dertig jaren voor hare verbetering gedaan. Al de door de commissie gehoorde admiralen hebben aan onze officieren en onze matrozen volle regt doen wedervaren, de ervaring en kennis der scheepsbevelhebbers, de geoefendheid en geschiktheid der bemanning geprezen. De opschrijving voor de verpligte zeedienst levert 139,000 manschappen. Daarvan zijn 60,000 uitnemend geschikt voor de werkelijke krijgsdienst. Daar nu de bemanningen voor een derde gedeelte uit manschappen van de conscriptie bestaan, kunnen wij den vijand eene strijdmagt van 100,000 zeelieden tegenstellen, en dat is zekerlijk, met de bondgenootschappen welke wij bij eenen zeeoorlog veel ligter dan bij een vastelands-oorlog zouden kunnen vinden, toereikend om onze onafhankelijkheid te doen eerbiedigen. Men mag zelfs vooraf als zeker stellen, dat, ware de oorlogskans gunstig voor onze tegenpartij, de zege haar schier even zware verliezen als eene nederlaag zoude kosten. Deze staat van zaken is geschikt om aan Frankrijk in zijne betrekkingen met het buitenland een zelfvertrouwen in te boezemen, hetwelk het vóór 1848 verloren had, inzonderheid in het verkeer met Engeland.

» De commissie heeft ook aangewezen uit hoeveel schepen van elke soort onze vloot moet bestaan. Terwijl de stoomvaart nog voor meerdere volmaking vatbaar is, en de toepassing van de stoomschroef op zeilschepen zooveel belooft, kan de zamenstelling onzer zeemagt niet voor een lang tijdsbestek worden vastgesteld; men moet den weg openhouden voor verbeteringen, die de tijd aanbrengt of vereischt. Daarom kon de door de verordening van November 1846 vastgestelde regeling geen stand houden. Ook is door de sedert dien tijd genomen proeven gebleken, hoe verstandig het toen genomen besluit was om de zeilschepen de grondslag der sterkte onzer vloot te doen blijven, in weerwil van den raad van waagzieke zeelieden, welke die geduchte oorlogstuigen door stoomfregatten wilden vervangen.

» Thans is door de met het oorlogsschip de *Charlemagne* genomen proeven gebleken, dat al onze linieschepen vatbaar zijn om een stoomtuig te voeren, hetwelk hun eene vaart van acht knoopen in het uur bijzet, zonder dat daarom de aan boord aanwezige voorraad krijgsbehoeften en levensmiddelen al te zeer behoeft verminderd te worden. De commissie had dan ook beslist, dat in vier jaren tijds al de nog nieuwe schepen onzer marine benevens het zeiltuig ook van stoomtuig zouden voorzien worden.

» De commissie verklaart zich voor het behoud der instelling van de zeeconscriptie, en stelt voor, het aantal der dienstpligtigen nog te vermeerderen, zoo als door toevoeging der aan de dienst der inkomende regten verbonden zeelieden. De infanterie der marine acht zij overbodig, maar de artillerie wil zij behouden.

» Eene bedoeling van het besluit tot enquête was het te keer gaan van misbruiken die beweerd werden te bestaan; doch zij is uitgeloopen tot geheele regtvaardiging van het bestuur van ons zeewezen en tot lof der vloot welke door dat bestuur gevormd is. Dat is het groote nut der enquête geweest. Verder heeft de commissie eenen schat van bouwstoffen verzameld, met hulp waarvan het gouvernement nu een welberaamd plan zal hebben te vormen.

» Wegen deze voordeelen op tegen het nadeel der blootlegging van de geheimen onzer arsenalen voor den vreemdeling? Men beweert dat het Engelsche bewind met den staat onzer marine naauwkeurig bekend is en daarover niets nieuws meer kan vernemen. Het kan zijn: maar men mag evenwel als zeker stellen dat de enquête ook voor onze naburen leerrijk zal wezen. Intusschen, nu zij eens was geschied, konden hare uitkomsten niet worden geheim gehouden, en de regering heeft onzes oordeels met de openbaarmaking daarvan wél gedaan."

— Men verzekert dat de commissie van het Wetgevend Ligchaam tot voorbereidend onderzoek van het wets-ontwerp ter vernieuwing der departements- en arrondissementsraden, onder meerdere wijzigingen ook voorgesteld heeft, de voorzitters en secretarissen der departementsraden door die raden zelve, gelijk tot nog, te laten benoemen, en niet door het gouvernement, gelijk in het wets-ontwerp bepaald wordt. Dit amendement zou door den Staatsraad zijn afgewezen.

— De Prins-President volhardt, gelijk uit de berigten van ministeriele bladen blijkt, bij zijn voornemen om zich spoedig na de sluiting der wetgevende zitting voor een vrij langen tijd van den zetel des gouvernements te verwijderen, en de zuidelijke departementen te bezoeken. De stedelijke raden van Toulouse, Carcassonne en zeer vele andere steden in het zuiden des lands hebben den President uitgenoodigd ook deze plaatsen te bezoeken. De raad van St. Etienne heeft reeds fr. 25,000 beschikbaar gesteld tot goedmaking van de kosten der ontvangst.

DUITSCHLAND.

Aangaande de zending van den Pruissischen gezant ter Bondsvergadering, den heer von Bismark-Schönhausen, naar Weenen, leest men in de halfofficiele *Oesterreichische Correspondenz:*

» Terwijl van den eenen kant in de dagbladen beweerd wordt, dat de heer von Bismark de overbrenger was van voorstellen tot eene schikking ten aanzien der aanhangige quaestien van handelspolitiek, en dat er alle uitzigt op het spoedig tot stand komen eener overeenkomst bestond, werd zijne zending van een anderen kant voorgesteld als eene poging om de publieke opinie omtrent de eigenlijke bedoelingen van het kabinet van Berlijn te misleiden en aan de kleinere Staten vrees in te boezemen voor eene eenzijdige beslissing in de bedoelde aangelegenheid. Wij gelooven dat de organen van beide partijen zich in hunnen ijver vergist hebben. Aan de eersten veroorloven wij ons bij herhaling te verzekeren, dat de heer von Bismark geenszins als overbrenger van voorstellen tot eene schikking van de zijde der Pruissische regering naar Weenen is gekomen; dat in het algemeen, bij den tegenwoordigen stand der tolaangelegenheid, volstrekt geene stof tot onderhandelingen tusschen de beide groote mogendheden aanwezig is, en dat zoodanige onderhandelingen niet zouden plaats hebben dan alleen in overleg met de naauwer verbonden Staten. Tegenover de laatstgenoemden kunnen wij ons beperken tot de aanmerking dat de pogingen der Pruissische regering om, in weerwil van het zeer aanmerkelijk verschil van gevoelen ten aanzien der tol- en handelsquaestie, de vriend- en bondgenootschappelijke betrekkingen met het Keizerlijk kabinet te onderhouden, aan een gelijk streven van den kant van Oostenrijk beantwoorden. Wij zijn overtuigd dat de zending des heeren von Bismark ook in dien zin moet worden opgenomen."

— Te Lubeck is den 19den eene door den Senaat in overleg met de burgervergadering vastgestelde wet afgekondigd, waarbij de Israëliten in den Vrijen Staat Lubeck in alle opzigten met de overige staatsburgers gelijk worden gesteld.

Uit Troppau, in Oostenrijksch Silezie, wordt van den 16den dezer gemeld: » Voorheen mogt geen Jood zich in deze stad met der woon vestigen, of zelfs nachtverblijf houden. Sedert 1848 was dit veranderd en hadden vele Israëliten zich hier gevestigd en sommigen ook huizen gekocht. Gisteren is aan een aantal hunner het bevel gegeven om de stad te verlaten, en aan degenen die huizen bezitten, een termijn gesteld binnen welken zij die moeten verkoopen."

DENEMARKEN.

De Londensche bladen berigten dat de ratificatien van het onlangs tusschen Denemarken, Engeland, Oostenrijk, Frankrijk, Pruissen, Rusland en Zweden gesloten verdrag betrekkelijk de troonsopvolging in Denemarken, den 19den dezer te Londen uitgewisseld zijn, en maken tevens den tekst van dat verdrag openbaar. Het is van den volgenden inhoud:

» H. M. de Koningin van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Britannie en Ierland, Z. M. de Keizer van Oostenrijk, de Prins-President der Fransche Republiek, Z. M. de Koning van Pruissen, Z. M. de Keizer aller Russen, en Z. M. de Koning van Zweden en Noorwegen, in aanmerking nemende dat de handhaving van de integriteit der Deensche monarchie, als in naauw verband staande met de algemeene belangen van het staatkundig evenwigt in Europa, voor het behoud des vredes van hoog gewigt is, en dat eene schikking ten gevolge waarvan de opvolging in de regering over het geheel der landen, die thans onder den schepter van Z. M. den Koning van Denemarken vereenigd zijn, zou plaats hebben in de hoofdlijn met uitsluiting der vrouwelijke lijn, het beste middel zou wezen om de integriteit dier monarchie te verzekeren, hebben, op uitnoodiging van Zijne Deensche Majesteit, besloten een tractaat te sluiten, ten einde aan de schikkingen betrekkelijk zulk eene orde van troonsopvolging door eene acte van erkenning meerderen waarborg van duurzaamheid te verzekeren.

» Dien ten gevolge hebben de hooge contraherende partijen tot hare gevolmagtigden benoemd, te weten:

[Volgen de namen en qualiteiten der gevolmagtigden.]

» Dewelke, na elkander hunne in behoorlijke orde en vorm bevonden volmagten te hebben medegedeeld, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

» Art. 1. Z. M. de Koning van Denemarken, de belangen van zijne monarchie in ernstige overweging genomen, en met toestemming van Z. K. H. den Erfprins en van zijne naaste, volgens de Koninklijke wet van Denemarken tot de troonsopvolging geregtigde bloedverwanten, gelijk mede in overleg met Z. M. den Keizer aller Russen, hoofd van den oudere tak van het huis van Holstein Gottorp, zijnen wensch te kennen gegeven hebbende om de orde van troonsopvolging in zijne Staten in dier voege te regelen, dat, bij ontstentenis van mannelijk oir in de regte lijn van Koning Frederik III van Denemarken, zijne kroon zou overgaan op Z. H. den Prins Christiaan van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg, en op de nakomelingen uit het huwelijk van dien Prins met H. H. de Prinses Louisa van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg, geboren Prinses van Hessen, bij regt van eerstgeboorte in de mannelijke lijn; — zoo verbinden zich de hooge contraherende partijen, erkennende de wijsheid der inzigten die tot de eventuele aanneming dezer schikking geleid hebben, om, bijaldien het bedoelde geval mogt ontstaan, het regt van Z. H. den Prins Christiaan van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg en van zijne mannelijke nakomelingen uit zijn huwelijk met de Prinses voornoemd, op de troonsopvolging in de gezamenlijke thans onder den schepter van Z. M. den Koning van Denemarken vereenigde Staten, te erkennen.

» Art. 2. De hooge contraherende partijen, het beginsel der ondeelbaarheid van de Deensche monarchie als blijvend en onveranderlijk erkennende, verbinden zich tot het in overweging nemen der verdere voorstellen, welke Z. M. de Koning van Denemarken voegzaam mogt oordeelen haar te onderwerpen, voor het geval dat (hetgeen God verhoede) er gevaar mogt ontstaan voor het uitsterven van het mannelijk oir in de regte lijn van Z. H. den Prins Christiaan van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg, uit zijn huwelijk met H. H. Prinses Louisa van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg, geboren Prinses van Hessen.

» Art. 3. Het wordt uitdrukkelijk verstaan dat op de wederkeerige regten en verpligtingen van Z. M. den Koning van Denemarken en van het Duitsche Bondgenootschap betrekkelijk de hertogdommen Holstein en Lauenburg, welke op de bondsacte van 1815 en op het bestaande bondgenootschappelijke regt berusten, door het tegenwoordige tractaat geen inbreuk zal gemaakt worden.

» Art. 4. De hooge contraherende partijen behouden zich voor, het tegenwoordige tractaat ter kennis van de overige mogendheden te brengen, en dezelve uit te noodigen om daartoe toe te treden.

» Art. 5. Het tegenwoordige verdrag zal worden bekrachtigd en de ratificatien zullen te Londen worden uitgewisseld na verloop van zes weken, of vroeger, zoo zulks mogelijk is.

» Ter oirkonde waarvan enz.

» Gedaan te Londen, den 8sten Mei 1852.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Na mededeeling der bepalingen van het geratificeerde verdrag zegt de Londensche *Times:* » Wij wenschen de in de onderhandelingen betrokken regeringen geluk met de vreedzame beslechting eener vraag, die gedurende bijna zes jaren zooveel moeijelijkheden gebaard heeft; en na al hetgeen daarin van Duitschlands zijde was voorgevallen, is haar afloop een bewijs dat er geene volksdwaling of volkshartstogt zoo ingeworteld en zoo hevig is, die niet allengs betoomd en overmeesterd kan worden door eene vaste en eenparige staatkunde. De kern van het verdrag is de verklaring, dat de ondeelbaarheid der Deensche monarchie als een blijvend beginsel erkend wordt. Geheel Europa heeft nu verklaard, dat de hertogdommen Sleeswijk en Holstein, door wier afscheiding men de Deensche monarchie vaneen scheuren wilde, onafscheidelijk aan de Deensche kroon verbonden zijn.

» De overgang der kroon op den eerstgeboren *mannelijken* afstammeling wordt nu voor het eerst in de Deensche wet van troonsopvolging opgenomen; doch anders was eene regeling onmogelijk welke duurzaam geldig moest zijn voor de Deensche Kroon en tevens voor de daarmede verbonden landen met welke de mansstam door het Duitsche Rijk was beleend. Maar met uitzondering van dit punt, verwerft Denemarken alles waarnaar het heeft gestreefd; en het verdrag is niet gebonden aan eenigerhande beding betreffende de binnenlandsche instellingen en regten van Denemarken en alle zoodanige onderwerpen welke niet in een internationaal verdrag konden worden behandeld, zonder afbreuk voor de onafhankelijkheid der Kroon wier bescherming men zich bovenal ten doel stelde.

» Wij zullen nu niet weder gewagen van den manmoedigen tegenstand der Denen, tegen het van buiten 's lands gesteunde oproer en den indringenden vijand; waarbij bleek hoe onwederstaanbaar eene met beleid aangewende zeemagt is in eene gunstige positie; wij gewagen niet meer van de hoog geleerde betoogen der regtsleeraars van Kiel en Heidelberg, die geen enkelen regtskundige of staatsman hebben kunnen overtuigen dat Denemarken het regt en de wet niet aan zijne zijde had; — onderwerpen welke aan het Britsche publiek groote belangstelling ingeboezemd hebben, omdat het met bewondering den moed en de geestkracht, en met deernis het lijden van een zoo klein volk aanschouwde. Doch de geschiedenis van dit geschil zal steeds in aandenken blijven als een blijk, wat eene van haar goed regt bewuste en aan hare regering verknochte natie vermag tegen de zwaarste tegenspoeden; terwijl aan den anderen kant de definitive beslechting dezer teedere vragen bewijst dat zij met eene mate van belangeloosheid, regtvaardigheid en vredelievendheid behandeld zijn, welke tot eere strekt voor de Staten die daarbij het overwigt hebben uitgeoefend."

ENGELAND.

Een Londensch weekblad welks mededeelingen veel gezag hebben, de *Observer*, berigt het volgende: » Het Parlement zal, naar thans het plan is, op Donderdag den 1sten Julij verdaagd en den volgenden dag ontbonden worden. Het is Harer Majesteits voornemen niet, in persoon het Parlement te verdagen; de troonrede en de koninklijke bekrachtiging der alsdan aangenomen wets-ontwerpen zullen door regerings-commissarissen worden medegedeeld."

Het bovenstaande wordt door den *Morning-Herald*, het orgaan van het ministerie, overgenomen met de volgende opmerking: » Het berigt aangaande het tijdstip der verdaging en ontbinding van het Parlement kan blijken waar te zijn, maar is nog niet officieel bevestigd."

Intusschen zijn de dagbladen reeds vol van politieke geloofsbelijdenissen van candidaten die voor de aanstaande algemeene verkiezingen de stemmen der kiezers vragen. De bewindslieden gaan daarbij hunne aanhangers voor met adressen aan de kiezers, waarin wel van nadeelige uitwerkingen der handelsvrijheid en van middelen tot verhelping daarvan sprake is maar de conservative denkwijze en de aloude tory-beginselen op den voorgrond worden gesteld. De kanselier der schatkist heeft den 19den dezer een tweede adres aan zijne kiezers in het graafschap Buckingham gerigt, waarin hij zegt: » Wanneer de uitspraak des lands, gelijk ik met vertrouwen verwacht, de keuze onzer genadige souvereine bekrachtigt, zal het tegenwoordige bewind, onder leiding van lord Derby, alles doen wat het kan om voor het landbedrijf en de daarbij belanghebbenden regtmatig herstel der geleden verliezen te verwerven, en onwrikbaar onze vrije constitutie in Kerk en Staat staande houden."

Een ander van de bewindslieden, lord John Manners, de hoofdbestuurder der staats- en kroondomeinen, beveelt zich bij de kiezers van Colchester aan door de vermelding van de onlangs uitgevaardigde koninklijke proclamatie tegen Roomsch-katholieke processien en van de bereidwilligheid des bewinds om het voorstel van enquête omtrent het opvoedingsstelsel der Maynoothschool te ondersteunen. Verder zegt hij: » Als een opregt lid der staatskerk en doordrongen van het wenschelijke der bevordering van godsdienstige volksopvoeding, verheug ik mij te hebben kunnen medewerken ter wegneming van eenige der dwaze en onregtvaardige bepalingen, waaraan men de bevorderaars van het volksonderwijs op Anglicaansche scholen bond, wanneer zij ondersteuning uit de schatkist vroegen. In eene maatschappij die in zoo vele secten verdeeld is als de onze, moet de gedragsregel van het gouvernement ten opzigte der volksopvoeding zijn: zoo weinig mogelijk bemoeijing daarmede en zooveel mogelijk ondersteuning. Steeds zal mijn streven zijn, de regten te handhaven en de heilzame werking te verhoogen van de onderscheidene inrigtingen der kerk van Engeland, waaraan ik door geboorte en overtuiging gehecht ben. De finantiele revolutie van 1846, gepaard aan de plotselinge afschaffing der scheepvaartwetten, heeft groote stoornis in onze volksbedrijvigheid verwekt en de onderscheiden volksklassen in onderlingen strijd gebragt. Naar mijn gevoelen is belasting van alle buitenlandsche voortbrengselen met gematigde invoerregten, de beste weg om aan alle de onderscheiden belangen des lands regt te laten wedervaren en tevens de middelen tot dekking der staats-uitgaven te vinden. Zoo echter het land de voorkeur geeft aan andere middelen ter heffing van het staats-inkomen en ter voldoening aan de regtmatige verlangens der voortbrengende volksklassen, zal het de pligt der regering zijn, ons finantieel stelsel eene zoodanige herziening te doen ondergaan dat die groote belangen met den buitenlandschen

voortbrenger, waarmede zij nu een ongelijken strijd voeren, met gelijke wapenen kunnen kampen. Dat een tory-bewind niet uit zijnen aard tegen hervormingen gekant is, blijkt genoegzaam door de wetten tot verbetering der regtspleging, die wij met goed gevolg hebben voorgedragen. Een naauwlettend onderzoek van alle verordeningen, die op de volksgezondheid invloed hebben, zal, naar ik hoop, eerlang leiden tot maatregelen die het maatschappelijk en zedelijk geluk der minder gegoede volksklassen zullen bevorderen. De geheime stemming ter verkiezing van parlementsleden, verwerp ik, als vernederend voor onzen volksaard. Zonder te beweren dat onze bestaande instellingen niet voor verbetering vatbaar zijn, betuig ik gehecht te zijn aan de inrigting onzer Kerk en Staat in haar geheel, en afkeerig van elke poging om eene constitutie op losse schroeven te stellen die, door eeuwen van nationalen roem bevestigd, aan alle volksklassen de zoo zelden vereenigde zegeningen van vrijheid en orde verzekert."

— Men herinnert zich dat voor eenigen tijd een Engelschman, met name Murray, te Rome ter dood veroordeeld is, als hebbende te Ancona in 1849 oogluikend personen laten vermoorden, voor welke hij als politiebeambte waken moest, en dat de Britsche regering, overeenkomstig den in het Parlement door verscheiden leden uitgedrukten wensch, bij de Pauselijke regering voor den veroordeelde opgekomen is. Thans berigt de *Morning-Herald*, zonder vermelding van bijzonderheden, dat het doodvonnis tegen Murray niet zal worden voltrokken.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 21 Junij: 3 pcts. renten fr. 70.80; idem $4^1/_2$ pct. 101.80.

Londen 21 Junij: 3 pcts. gecons. $100^1/_8$, $100^1/_2$ zonder dividend; Nederl. werkelijke schuld $2^1/_2$ pcts. $64^1/_8$, $64^1/_4$, idem 4 pcts. 96.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 23sten Junij* 1852.

Volgens een uit Londen bij de Regering ontvangen berigt, zal de wereldtentoonstelling te New-York worden geopend op den tweeden Mei 1853. De heer Charles Buschek, n°. 6, Charing Cross, te Londen, is aangewezen als directeur in Europa voor de belangen van de tentoonstelling, en biedt zich aan tot het geven van de inlichtingen die mogten verlangd worden.

HARLINGEN, *den 19den Junij*. — Eene voor de provincie Friesland in 't algemeen en voor deze stad in 't bijzonder belangrijke gebeurtenis had heden hier plaats. De havenkom, door de krachtige medewerking van het Rijk, de provincie en deze stad daargesteld en waarvan de behoefte reeds sinds lang levendig was gevoeld, is heden ten gebruike van de scheepvaart opengesteld. Eene commissie uit Gedeputeerde Staten, bestaande uit de heeren commissaris des Konings, R. J. van der Leij en mr. C. J. van der Veen en den heer griffier, was heden alhier aangekomen en droeg bij monde van den heer commissaris des Konings de Havenkom, in eene vergadering van den raad aan de stad over, tegen de vroeger gestelde voorwaarden. Z. H. E. G. bragt daarbij dank toe aan de stedelijke regering voor hare medewerking en de verpligtingen die zij ten deze op zich had genomen; wenschte vervolgens de provincie en de stad met de voltooijing van dit groote werk geluk en drukte eindelijk de hoop uit, dat het mogt strekken tot bevordering van handel en scheepvaart. Daarna het woord tot den heer burgemeester, mr. P. Adama Zijlstra, rigtende, deed hij uitkomen de bijzondere medewerking, die men ook hier van den Koning had mogen ondervinden en reikte vervolgens, als een blijk van 's Konings genegenheid, den heer burgemeester het kommandeurskruis van de orde der Eikenkroon over, met den wensch, dat het lang, ook als burgemeester der stad, door hem mogt worden gedragen. Hij gaf voorts te kennen, dat Z. M., op de door hem gedane voordragt, volgaarne had toegestemd deze haven te doen noemen Willemshaven, weshalve hij den raad voorstelde de haven voortaan met dezen naam te bestempelen.

De heer burgemeester bedankte daarop in gepaste termen uit naam van den raad voor de gedane overdragt en verklaarde de haven op de gestelde voorwaarden over te nemen, die hij verder hoopte dat een nieuw leven voor de stad mogt doen ontstaan. Hij gaf voorts te kennen, dat dit zoo even ontvangen eerebetoon hem veel genoegen verschafte en dat hij het zoude dragen als eene onderscheiding aan de stad in 't algemeen.

De raad werd daarop gesloten, waarna men zich en corps naar de Havenkom begaf, die zeer fraai versierd was met de nationale vlaggen en de kleuren van de verschillende mogendheden, waarvan te Harlingen consulaten gevestigd zijn, om aldaar getuige te zijn van het binnenloopen der stoomboot *Frise*, die het eerste vaartuig was, dat van de haven gebruik zoude maken. Nadat voorts een togtje met deze stoomboot was gemaakt, was er diner bij den heer burgemeester, waarmede de plegtigheid van den dag werd besloten.

(*Leeuwarder Courant.*)

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 208—210 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, verschillende bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

Den 23sten Junij is verzonden n°. 127 van het STAATSBLAD.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Rijks-Telegrafen.

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 30sten Junij 1852, des middags ten twaalf ure, zal, door of van wege den Minister, en in tegenwoordigheid van de Commissie voor de zaken van den Rijks-Telegraaf, aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

Het leggen van de IJzeren Pijpen voor den Telegraafdraad, in de steden Dordrecht, Rotterdam, 's Gravenhage, Haarlem, Amsterdam, Utrecht en Arnhem.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij Inschrijving, volgens art. 10 van het Bestek.

Het Bestek zal, behalve aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan die van de Besturen der verschillende Provincien, ter lezing liggen: te 's Gravenhage in de voornaamste Logementen en op de plaatsen waar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken worden ter lezing gelegd, te Amsterdam, Utrecht, Dordrecht, 's Gravenhage, Rotterdam, Delft, Haarlem, Schiedam, Arnhem, Nijmegen, Sliedrecht, Gorinchem, Vreeswijk, Ameide en Hardinxveld.

Acht dagen vóór de Aanbesteding zijn nadere Inlichtingen te bekomen bij den Inspecteur van der Kun en den Hoofdingenieur F. W. Conrad, te 's Gravenhage.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

AANBESTEDING.

De Centrale Directie des Eilands Walcheren zal, op Donderdag den 8sten Julij 1852, des voormiddags ten elf ure, in het Locaal van de Directie in de Abdij te Middelburg publiek Aanbesteden: de Leverantie van Rogge- of Tarwe- Stroo, gebonden tot Bossen Glui, hebbende de afmetingen vastgesteld bij Besluit van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, in dato 5 September 1850, N°. 47, 3de Afdeeling *A*.

Zullende de Conditien acht dagen te voren ter lezing liggen ter Griffie van voornoemde Directie, en nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Opper-Commies S. Roelse te Middelburg.

*** Dijkgraaf en Heemraden van den Zuidpolder zijn voornemens om op Dingsdag den 29sten Junij 1852, des namiddags ten 1 ure, in het Heeren-Logement te Edam, publiek aan te besteden: het Verlengen en Verhoogen van eenige gedeelten Steenglooijing, het Verzwaren van 50 el Groenen Dijk en verdere werkzaamheden, met de Leverantie van de daartoe benoodigde Materialen.

De Bestekken liggen ter lezing: te Haarlem in de Kroon, te Amsterdam in het Vosje, te Buiksloot in den Vergulden Wagen, te Purmerend in de Roskam, te Hoorn in het Onvolmaakte Schip, te Monnikkendam in den Doelen en te Edam in het Heeren-Logement.

De Aanwijzing zal geschieden op Maandag den 28sten Junij, des morgens ten 10 ure, te beginnen bij de Zee-Schutsluis te Edam.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

*** De Directie maakt bekend dat door haar zullen geveild worden te *Amsterdam in "de Brakke Grond" in de Nes, op Dingsdag den* 13*den Julij* 1852, *des middags ten* 12 *ure:*

754 Pakken Java-Tabak, liggende *alhier*.

De Notitien met de Veilconditien zullen in tijds worden uitgegeven.

Amsterdam, 8 Junij 1852.

DE MONCHY, *President.*
DE CLERCQ, *Secretaris.*

*** De Directie maakt bekend, dat door haar zullen geveild worden, te *Rotterdam*, *op Woensdag den* 4*den Augustus* 1852:

66,756 blokken Banca Tin, liggende *aldaar;*

75,826 " dito " te *Amsterdam;*

met voorbehoud, deze hoeveelheid, bij tijdigen aanvoer te vermeerderen met p. m. 15,000 Blokken.

Deze Verkoop zal geschieden bij Kavelingen van ongeveer 1000 Blokken.

De Directie geeft voorts de verzekering, dat zij, vóór medio Julij 1853, geen ander Tin zal aan de Markt brengen; dat tot op genoemd tijdstip in Neêrlands Indie geene Gouvernements-Veilingen van Tin zullen gehouden worden, en dat, almede tot voormeld tijdstip, geene verzendingen van dat Metaal, van *Indie* naar *China*, voor Gouvernements-rekening zullen plaats hebben, de hoeveelheid van 10,000 pikols te boven gaande.

De Notitien met de Veilconditien zullen in tijds worden uitgegeven.

Amsterdam, 1 Junij 1852.

DE MONCHY, *President.*
DE CLERCQ, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Breda van den 22sten Junij 1852 is op eigen verzoek onder Curatele gesteld de persoon van *Antonie Kuijstermans*, oud 24 jaren, zonder beroep, wonende te [illegible].

De Officier van Justitie te Breda,
H. L. MAARSCHALK.

*** De Ondergeteekenden *Hermanus Hoefsmit* en *Abraham Gijsbers*, wonende te Utrecht en aldaar Kantoor houdende in wijk K, n°. 284*b*, zijn, ten gevolge van de uitbreiding hunner zaak, bij verandering der voorwaarden van de tusschen hen bestaande Vennootschap, betreffende den Handel in Schors, Run, Taan, Rijst en Gort als anders, onder de Firma van *Hoefsmit & Gijsbers*, onder anderen overeengekomen, dat de Vennootschap, in plaats van in het volgende jaar te kunnen ophouden, niet eerder zal eindigen dan met 31 Mei 1862, en dat de Tweede-Ondergeteekende, *Gijsbers*, van nu af aan, alleen bevoegd zal zijn van de handteekening der gezegde Firma gebruik te maken, tot alle zaken, de Vennootschap betreffende; echter met zoodanige bepaling als bij het uittreksel, overgeschreven ter Griffie van de Arrondissements-Regtbank te Utrecht, is kenbaar gemaakt. Van deze veranderingen blijkt bij Acte, op den 11den dezer voor den Notaris *Dwars* alhier verleden.

Utrecht, den 22sten Junij 1852.

H. HOEFSMIT.
A. GIJSBERS.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van Mejufvrouw *Geertrui Bakker*, Weduwe van den Heer *Hendrik van Hoorn*, in leven zonder beroep, gewoond hebbende te Leyden, en aldaar op den 21sten April 1852 overleden, worden, in voldoening aan Art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek, bij deze Opgeroepen om te Compareren ten Kantore van den Notaris *J. A. Prijn*, op het Rapenburg te Leyden, op Zaturdag den 3den Julij 1852, des middags ten twaalf ure, ten einde aan te hooren de Rekening en Verantwoording van het Beheer in die Nalatenschap gehouden, en ingeval er geen verzet plaats heeft hunne Schuldvorderingen te ontvangen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.